

МИРОНОСИЦЯ

Газета парафії Успіння Пресвятої Богородиці в Козові
Тернопільсько - Зборівська Єпархія УГКЦ

№ 1

Слово настоятеля.

Дорогі у Христі брати і сестри! Сповнилося давнє бажання о. Дмитра і моє: маємо в руках нашу парафіяльну газету. Прошу Господа щоб дав нам можливість читати її щомісяця. А вас, дорога громадо - підтримувати нашу газету, та брати активну участь у дописуванні статей, віршів та інших цікавинок із нашого парафіяльного життя, і не тільки.

Нехай "Мироносиця" завжди несе вам мир і мудрість.

З любов'ю ваш о. Михайло Забанджала.

Наша славна Святоуспенська церква.

Впродовж багатьох століть на сторожі духовності нашого містечка стоїть храм Успіння Пресвятої Богородиці. Перша відома нам про нього згадка походить з 1700 року, із звіту Львівського Єпископа Йосифа Шумлянського про перехід на Унію багатьох парафій, зокрема церкви Успіння у містечку Козова Підгаєцького намісництва. Також є згадка про храм у час візитації його у 1732 році, представниками Львівського єпископа, про це зберігся відповідний запис в архівах Національного музею у Львові. Аналогічна згадка є також і з 1752 року.

З цих джерел також відомо, що на початок XVIII століття у Козові було 3 греко-католицькі храми: вже згаданий Успенський, церква чуда Архистратига Михаїла та Стрітенська церква. На жаль про їх місцезнаходження доводиться лише здогадуватися, та все ж факт їх існування незаперечний і підтверджений архівними джерелами.

За свою кількості літню історію церква Успіння не раз знавала серйозних грабунків та пошкоджень, а також кілька разів перебудовувалась. Остання перебудова відбулася на кінці XIX століття (1885), коли постав однокупольний храм у класичному стилі, який нам служить і зараз. Його освячення відбулося у 1894 році митрополитом Сильвестром Сембратовичем. Про цей факт зберігся напис (залитий воском у тарілочки) під престолом. Храм був парафіяльним храмом для українців, жителів Козови, Гелен-

кова, Вікторівки та Теофілілки.

На початках свого існування новозбудована Успенська церква славилася багатством та пишнотою у всьому. Та під час I Світової війни була нещадно пограбована російською царською армією. Після цього вона була відремонтована, але не стала такою, як була до того. Бо незважаючи на сильне бажання людей до віднови храму, цьому перешкождали важкі повоєнні роки та політика польського уряду. Наступна II світова війна та 45-літній період московського православ'я лише розтратили ті надбання, якими втішався цей храм на початку XIX століття.

Та все ж волею Божою церква стоїть і в наші дні. У ній свято бережеться наша прадідівська віра, всякчасно заноситься до Господа молитва і здійснюються Святі Тайнства.

Тож дбаймо про храм нашого Духа, щоб він послужив ще не одному поколінню козівчан.

Новини Парафіяльного життя за квітень:

5. IV. - Проповідь о. Михайла Забанджали на тему "Терпеливість" в ефірі радіо "Світанок" на станції "Українська хвиля".

7 та 12. IV. - участь парафіян та о. пароха Михайла у богослужіннях з нагоди висвячення у Катедрі та введені на осідок Луцький владыки Йосафата (Говери).

11. IV. - Організація зусиллями парафії концерту - роздуму молодіжного дуету "Вогонь надії" (м. Тернопіль) для гімназистів Козівської державної гімназії ім. В. Герети.

13. IV. - Організація і проведення спільно з парафією собору свв. Петра і Павла "Хресної ходи" вулицями нашого містечка присвяченої захисту життя дітей і ще ненароджених дітей. У цій ході взяли участь близько 700 - 800 осіб, представники влади, різних професій, молодь та діти.

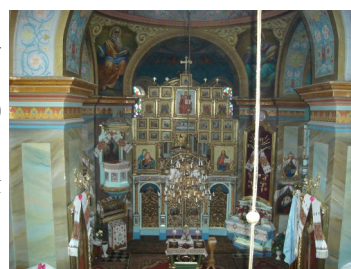
15. IV. - Лекція о. пароха Михайла для гімназистів на тему: "Гайнства Сповіді та Євхаристії в контексті Великого посту."

16, 17. IV. - Велика Сповідь на парафії. Протягом цих двох днів до Сповіді і Причастя приступило близько 1000 осіб. Сповідали людей 7 священників нашого деканату.

26. IV. - Вбирання церкви до Великодніх свят. Вишито нові покривала на престіл та інші оздоби (під керівництвом п. Галини Галас). Пожертвувано добродіями 12 м. хідникової доріжки. При вбиранні працювали близько 20 чоловіків і жінок.

27. IV. - Великодні богослужіння у парафіяльному храмі, участь в яких взяли близько 800 осіб.

27. IV. - Великодня казка та гаївки для дітей коло церкви, організовані Марійською дружиною та дитячим театром під керівництвом Людмили Василівни Ткаченко, згуртували майже сотню дітей і їх батьків.

Маївка - особливий вияв любові до Богородиці.

Розпочався місяць травень, який у Східній церкві присвячений нашій Пречистій Матері Марії. Тому кожен християнин покликаний у цей час віддати належну шану тій, яка привела у цей світ нашого Спасителя Христа. Цю вдячність можна виявити у різний спосіб: відвідування Марійських чудотворних місць, прикрашення ікон чи фігур Діви Марії. Але найкращим і найвеличнішим виявом любові до неї є травневе богослужіння - маївка. Це поєднання глибокої молитви, щирого співу, розквіту природи та чистої дитячої радості є найвеличнішим гімном любові до нашої Небесної неньки.

Та прикро від того, що більшість людей залишають поза своєю увагою ці прекрасні богослужіння, інколи моляться до Богородиці, щоб дала їм якоїсь ласки, а самі шкодують тих пів години для неї у церкві. Багато кажуть: "Я молюся вдома", але вона хоче бачити своїх дітей зібраних разом у храмі в єдиному дусі і правді. Ще століття тому, люди залишали все: роботу, худобу і навіть хворих, брали з собою дітей і церква наповнювалася багатоголосною молитвою за здоров'я малих, старих і немічних. А ще Пресвята Богородиця, через маївки, вдіяла ласку дівчатам і хлопцям, щоб щасливо вийти заміж чи одружитися.

Тож пам'ятаймо про неї завжди, і може через те, що більшість забувають про Марію, ми маємо таку несприятливу погоду, бо замість, щоб славити у храмі Пречисту Діву, поставити духовне на перше місце, люди живуть повсякденним: городом, господаркою і просто... байдужістю.

“Силоам” - Джерело радості і надії.

Вже 5 років живе і творить наша організація, яка об'єднала різних за віком, професіями, поглядами людей. Але нас всіх з'єднує спільне - любов до Бога, любов один до одного і взаєморозуміння.

Ми - це люди, яких називають людьми з особливими потребами (інваліди) і люди, які розуміють, поважають, люблять нас і хочуть нам допомогти жити повноцінним життям, радіти кожному дню, який дарує нам Господь.

Коли ми збираємось разом, щоб відсвяткувати дні народження, просто поділитися проблемами і радістю, здійснити поїздки, а їх

було вже чимало: Зарваниця, Львів, будинок інвалідів в Раю Бережанського району, то дійсно забуваємо про наші хвороби і страждання. І хочеться сказати: “Хай живе життя!”

Ми дякуємо Богові за те, що є наш “Силоам”, який започаткували отець Михайло Забанджала і наша вчителька Людмила Василівна Ткаченко. В нас великі плани на майбутнє. Ми будемо подорожувати, влаштовувати виставки наших рукодільних виробів (така виставка була організована для Галі Марущак), ми будемо шукати нові цікаві форми нашої спільної роботи. Ми віримо, що Бог для кожного з нас має свій план, а “Силоам” - це наше джерело, з якого ми черпаємо насагу до життя.

Член клубу “Силоам”

Людмила Стеценко

Пам'яті доброго пароха

о. Дмитра Долішняка (15.09.1948 - 14.03.2004)

Його посмішку знали всі, а доброту ставили за приклад всім. Таким був, і залишиться в наших серцях перший парох і декан відродженої греко-католицької церкви в Козові митрофорний протоієрей о. Дмитро Долішняк. Прийшовши до нашого містечка у 1990 році, він відразу приступив до наполегливої праці у Христовому винограднику для відродження у людських душах світла правдивої та живої віри.

Сотні охрещених ним дітей, одружених пар та освячених домів залишаються свідченням невтомності його бажання служити Богові повсякчасно. Та Господь скоро покликав його до себе на вічну служ-

бу. Залишивши цей світ, майже у полудень віку, о. Дмитро з гідністю сповнив той шлях яким вів його наш Спаситель. Багато його задумів, ідей та планів покинули цей світ разом із ним, але основа його життя - віра, надія, любов та збудований собор, завжди будуть актуальними цінностями для козівчан.

Прийми Господи нашу молитву за нашого шановного о. Дмитра і даруй йому Твоє Царство Отця, і Сина, і Святого Духа.

Амінь.

На могилі у селі Стопчатів

Ріка

Троє людей опинилися на березі річки, яка несла свої спінені бурхливі води. Ці люди мусіли перебратися на другий берег. Для них це було дуже важливо. Перший чоловік, хитрий купець і великий комбінатор, який умів керувати справами і людьми, став навколішки і звернувся до Бога: "Господи, зроби так, щоб я відважився кинутися у ці небезпечні води і перебрался через ріку. На тому боці мене чекають важливі справи." Підвівся і, по хвилі вагання, кинувся до води. Але ріка забрала його зі собою.

Другий був вояком, відомим своїм благородним і сильним духом. Він молився так: "Господи, наділи мене силою, аби я міг подолати цю перешкоду. Я переможу ріку, тому що боротися до перемоги - це мій девіз". Кинувся без вагання - але течія була сильніша і забрала його за собою.

Третьою була одна жінка. Вдома на неї чекали чоловік і діти. Вона також стала навколішки і помолилася: "Господи, допоможи мені, обдаруй мене порадою і мудрістю, аби я могла перебратися через цю небезпечну ріку". Підвелася і помітила поблизу пастуха, який стеріг своє стадо на пасовиську.

- Чи є якась можливість перебратися через річку? - спитала вона.

- За десять хвилин ходи звідси, за тим пагорбом, - є міст, - відповів пастух.

Часом досить трішки покори. І когось, хто дає належну вказівку.

Члени клубу "Силоам" вітають із днем народження

Володю Стандера та

Людмилу Василівну Ткаченко.

Нехай Бог дарує Вам здоров'я, сили і творчого натхнення у житті і діяльності нашої клубу на многії літа!

Вітаємо новохрещених:

1. Підлісний Анатолій - Павло 8. I
2. Скрабут Наталія 8. I
3. Бернадський Максим 19. I
4. Петрів Вікторія-Василина 19. I
5. Ясіновський Антон-Василь-Богдан 10. III
6. Ткачук Тетяна 23. III
7. Саленко Христина 19. IV

Відійшли у вічність у квітні:

1. Стецький Володимир Михайлович 4. IV
2. Лопатка Роман Миколайович 19. IV
3. Стадник Йосип Якубович 22. IV
4. Івахів Родіон Васильович 28. IV
5. Колодій Текля 30. IV

Посміхніться браття!

Під час проповідей отець все говорить про красу раю. Вірні його питають:

- А чого ви отче, нічого не говорите про пекло?

В цьому нема необхідності, - каже отець. - бо так як ви мене слухаєте, то ви точно його побачите.

Йдуть двоє християн до церкви. Тут дорогу їм переходить чорний кіт.

- Ну як, йдемо далі, чи повертаємося. - каже один.

- Ех ти, віруючий, в забобони віриш. Сплюнемо три рази через ліве плече і далі підемо. Зрозумів?!

- Нарешті, вона зустріла "гарячого" хлопця, якому не була байдужа її душа.....

Газета парафії
Успіння Пресвятої Богородиці смт. Козова
Тернопільсько-Зборівської єпархії УГКЦ.

Виходить щомісячно.

Редактор: о. Михайло Забанджала

Друк: "Комп'ютер сервіс" Коцюбка Ігор

Україна 47600
Тернопільська обл.
смт. Козова

Ukraine 47600
Ternopil' region
Kozova town
вул. Хмельницького, 8
Тел/ tel: +380354725171; +380962191383
E-mail: michael@ko.te.ua